

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ОСНОВНИ СУД У МРКОЊИЋ ГРАДУ  
БРОЈ: 75 0 К 058216 23 К  
Дана, 13.11.2023.године

### У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Мркоњић Граду, судија Жељко Чегар, као појединац, уз учешће записничара Милане Бајић, рјешавајући у кривичном поступку против оптуженог И. Г. из Ш., због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног законика Републике Српске, а по оптужници Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, Подручна канцеларија Мркоњић Град број Т13 2 КТ 0003609 21 од 08.02.2022. године измјењеној на главном претресу дана ... године, након главног и јавног претреса одржаног дана ... године, ... године, ... године и ... године у присуству окружног јавног тужиоца Мирослава Котура и оптуженог у пратњу браниоца Симе Тошића, адвоката из Бање Луке те оштећеног Л. З., донио је, а дана ...године и објавио

### ПРЕСУДУ

Оптужени И. Г., звани „...“, син Ј. и Б. Г., дјевојачки К., рођен ... године у Ч., општина Ш., гдје је и настањен, ЈМБГ ..., по националности ..., држављанин ..., писмен, са завршеном ... школом, по занимању ..., запослен на ..., (...).

### КРИВ ЈЕ

#### ШТО ЈЕ :

Дана ... године, на бензинској пумпи „...“, општина Ш., упутио пријетње оштећеном Л. З., на начин да је прво из гепека властитог возила марке „...“, тип „...“ извадио и на тло положио мртво теле, а потом рекао „... ти З. Л. мајку мртву. ... ти ја Л. мајку. Л., како год моме телету пријева висила, тако ће висити твоја.“, који догађај је једно од присутних лица снимило те поставило на „You tube“ канал, који снимак је оштећени прегледао, а што је код истога изазвало осјећај страха и угрожености за сопствени живот и тијело.

Дакле, угрозио сигурност другог лица озбиљном пријетњом да ће га лишити живота

Чиме је учинио кривично дјело угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног законика Републике Српске, па га суд примјеном истог законског прописа и чланова 42, 43, 44, 49, 50. и 52. Кривичног законика РС

## О С У Ћ У Ј Е

На новчану казну у износу од 2.000,00 (двijeхиљаде) КМ коју је оптужени дужан платити овом суду у року од 30 дана, рачунајући од дана правоснажности пресуде.

Уколико оптужени у остављеном року не плати новчану казну суд ће наредити принудно извршење, а ако новчана казна путем принудног извршења не буде наплаћена у року од 1 године, суд ће донијети одлуку о замјени новчане казне у казну затвора на начин да се 100,00 (стотину) КМ новчане казне замијени једним даном казне затвора.

На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) Закона о кривичном поступку Републике Српске оптужени је дужан платити суду паушал у износу од 500,00 (петстотина) КМ, у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде.

На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске оштећени Л. З. се са постављеним имовинскоправним захтјевом упућује да исти може остваривати у парничном поступку.

### Образложење

Окружно тужилаштво Бања Лука, Подручна канцеларија Мркоњић Град оптужницом број Т13 2 КТ 0003609 21 од 08.02.2022. године оптужило је И. Г. због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник РС“ број 64/17, 104/18 и 15/21)-у даљем тексту КЗ РС, извршеног на начин да је дана 09.05.2021. године, на бензинској пумпи „...“, општина Шипово, упутио пријетње оштећеном Л. З., на начин да је прво из гејека властитог возила марке „...“, тип „...“ извадио и на тло положио мртво тело, а потом рекао „... ти З. Л. мајку мртву. ... ти ја Л. мајку. Л., како год моме телету цријева висила, тако ће висити твоја.“, који догађај је једно од присутних лица снимило и који видео снимак је истога дана прослијеђен оштећеном од стране њему познатог лица, а што је код истога изазвало осјећај страха и угрожености за сопствени живот и тијело.

На оптужницу у којој је било предложено издавање казног налога, оптужени је дана 22.03.2023. године изјавио претходне приговоре па је предмет достављен поступајућем судији овога суда ради заказивања главног претреса.

У свом уводном излагању на главном претресу тужилац је изјавио да ће доказима, чије је извођење предложено у оптужници, тужилаштво доказати да је оптужени учинио кривично дјело за које се оптужује при којим наводима је тужилац остао и у завршној ријечи наводећи да је проведеним доказима доказана основаност оптужнице, док је оштећени у завршној ријечи истакао да му је оптужени својим дјелом узроковао страх и нанио душевну бол, као и да је касније то и поновио. Бранилац оптуженог је у уводној ријечи истакао да се из доказа тужилаштва не може утврдити да је оптужени извршио кривично дјело за које се терети, да је против оптуженог због истог догађаја већ вођен прекршајни поступак због чега не може бити одговоран и у кривичном поступку, да се видео снимак који је наведен као доказ не може користити као доказ уколико исти није прибављен у складу с наредбом суда те да оптужени није пријетио оштећеном већ да су његове ријечи биле упућене друштву у оквиру којег оштећени врши послове заштите паса и других животиња због чега не може ни бити одговоран за дјело за које се терети. У завршној ријечи бранилац је истакао да оптужени није извршио кривично дјело за кје се терети, да је и сам оштећени изјавио да од раније није био у сукобу са оптуженим те да не постоји разлог да му оптужени упућује пријетње, као и да су се пријетње оптуженог односиле више на дјелатност

друштва у којем оштећени ради а везано за скалњање и спашавање паса луталица, због чега тражи да суд оптуженог ослободи од оптужбе, са чијим наводима се сагласио и оптужени.

У доказном поступку по приједлогу окружног јавног тужиоца као свједоци су саслушани оштећени Лазо Зеџ, који је на претресу поставио имовинскоправни захтјев за накнду штете према оптуженом потражујући по основу штете узроковане претрепљеним страхом и душевним болом износ од 25.000,00КМ те је као свједок саслушан Х. К., док је тужилац одустао од саслушања свједока К. Ћ., чије саслушање је предложено у оптужници. Такође по приједлогу тужиоца извршен је увид у СД снимак пријетњи упућених оштећеном Л. З. те су прочитани Потврда о привременом одузимању предмета, Полицијске станица Шипово број 21-2/01-еоп-31/21 од 12.05.2021. године као и Извод из казнене евиденције за оптуженог издат од Полицијске станице Шипово број 21-2/01-234.1-52/22 од 30.11.2022. године.

Суд је по приједлогу тужиоца, сходно члану 288.став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник РС“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21)-у даљем тексту ЗКП РС дозволио читање исказа који је свједок Х. К. дао током истраге и који је садржан у Записнику о саслушању наведеног свједока сачињеном од Полицијске станице Шипово број 21-2/01-491/22 од 29.11.2022. године, а из разлога што је предметни записник кориштен приликом директног испитивања свједока на главном претресу након чега је уложен у доказну грађу.

Оштећени Л. З. је сходно члану 46а. став 1.тачка б) предложио доказ саслушањем свједока Д. Е., што је суд усвојио цјенећи да је оштећени изјавио да је наведени свједок био очевидац догађаја описаног у оптужници на које околности је истог и потребно саслушати, а како ЗКП РС у члану 276. те 277. није предвидио могућност оштећеног да испитује свједока, већ је то право дао само странкама и суду, то је наведеног свједока, у складу с одредбом члана 277.став 4. ЗКП РС прво испитао суд на околности описане у изреци пресуде, након чега је странкама и браниоцу дозволио да истом постављају питања.

По приједлогу браниоца оптуженог као свједок је саслушан свједок К. Ћ. док оптужени није имао приједлога за извођење доказа.

По окончаном доказном поступку окружни јавни тужилац је извршио измјену оптужнице на начин да је иза ријечи „једно од присутних лица снимило“ додао наводе „те поставило на „YouTube“ канал, који снимак је оштећени прегледао“ тако да чињенични опис након измјене гласи како је наведен у изреци пресуде. По извршеној измјени оптужнице одбрана као ни оптужени, на посебан упит суда да ли захтјевају одгађање претреса ради обезбјеђења додатног времена потребног за припремање одбране, су изјавили да не траже додатно вријеме за припремање одбране нити одгађање претреса сходно чему је суд наставио са претресом без његовог одгађања.

Оптуженом се оптужницом ставља на терет да је извршио кривично дјело угрожавања сигурности из члана 150.став 1. КЗ РС чини онај ко угрози сигурност неког лица озбиљном претњом да ће њега или њему блиско лице лишити живота, тешко тјелесно повриједити, лишити слободе или отети, или нанијети зло подметањем пожара, експлозијом или неком другом општеопасном радњом или средством.

Пријетња код овог казненог дјела мора имати квалификовани облик, тј. не може се свака пријетња сматрати подобном да представља радњу извршења овог кривичног дјела већ се мора радити о озбиљној пријетњи која се односи на напад на живот или тијело оштећеног или њему блиског лица, на лишавање живота или повреду тјелесног интегритета односно пријетња лишењем слободе или отмицом или наношењем зла подметањем пожара, експлозијом или неком другом општеопасном радњом или средством. Озбиљност пријетње треба цијенити према свим конкретним околностима случаја, према приликама у којима је иста почињена, начину и садржају пријетње, досадашњим односима између извршиоца дјела и оштећене особе, мотивима пријетње и слично. Озбиљност пријетње треба посматрати прије свега по критерију објективне подобности да пријетња код особе којој је упућена изазове осјећај страха, забринутости, немира, несигурности.

На озбиљност пријетње не утиче чињеница је ли извршилац стварно имао намјеру остварити пријетњу, а неопходно је да је пријетња сазната од особе којој је упућена. Последица овог кривичног дјела је угрожавање осјећаја сигурности, угрожавање права на несметан и миран живот, осјећај узнемирености, стварање стања неспокојства, изазивање страха и нарушавање осјећаја правне сигурности, а само дјело је довршено кад је на назначени начин угрожена сигурност неке особе. По питању субјективних обиљежја овог кривичног дјела исто се може починити само с намјером.

Да би доказао основаност оптужнице, односно измјењене оптужнице, тужилац је био дужан да докаже да је оптужени (1) упутио пријетње оштећеном, (2) да наведне пријетње представљају квалификоване пријетње које представљају обиљежје овог кривичног дјела, (3) да је оштећени сазнао за упућене пријетње и (4) да су наведене пријетње код оштећеног створиле последицу у виду осјећаја страха, забринутости, немира или несигурности за сопствену безбједност.

Цјенећи све изведене доказе, како сваки доказ појединачно тако и све доказе у међусобној вези, суд је одлучио као у изреци, а из следећих разлога:

Да је оштећени ставио приједлог за гоњење оптуженог за дјело описано у оптужници суд је утврдио на основу самог исказа оштећеног који је навео да је по сазнању за пријетње које му је упутио оптужени, а што је видио прегледом снимка на платформи „You Tube“ да је о наведеним пријетњама упознао тужилаштво односно полицију којима је и предао два видео снимка наведених пријетњи, те да предлаже кривично гоњење оптуженог. Како је предметни исказ свједока сагласан са чињеницом да је оштећени прије подизања оптужнице надлежним органима предао CD снимак који садржи снимак пријетњи описаних у изреци пресуде које је оптужени упутио оштећеном, а што је суд утврдио из прочитане Потврде о привременом одузимању предмета, Полицијска станица Шипово број 21-2/01-еоп-31/21 од 12.05.2021.године из које је утврђено да је оштећени дана 12.05.2021.године добровољно предао CD са видео записом пријетњи упућених оштећеном од стране оптуженог и који снимак је као доказ изведен током поступка те како је и на главном претресу оштећени поново ставио приједлог за кривично гоњење оптуженог као и имовинскоправни захтјев за накнаду штете узроковане душевним болом и претрпљеним страхом у укупном износу од 25.000,00KM, то је суд, цјенећи да је чланом 46г.ЗКП РС прописано да ако је оштећени поднио пријаву или приједлог за остваривање имовинскоправног захтјева у кривичном поступку да се тиме сматра да је поднио и приједлог за кривично гоњење, предметну чињеницу о приједлогу оштећеног за гоњење оптуженог за дјело из оптужнице узео као неспорно доказану.

Чињеницу да је оптужени у вријеме, на мјесту и на начин описан у изреци упутио пријетње оштећеном на начин да му је показујући мртво тело упутио ријечи описане у изреци пресуде, суд је утврдио на основу исказа самог оштећеног који је изјавио да је за снимак на којем му оштећени упућује наведне пријетње сазнао од познаника као и да је исти прегледао на платформи „You Tube“ које пријетње су код њега изазвале страх и забринутост за сопствену безбједност услед чега је догађај пријавио тужилашству те да је тужилашству и полицији предао CD с наведеним снимком. Како је чињенице из исказа оштећеног да му је оптужени путем видео снимка упутио пријетње на начин описан у изреци суд утврдио и на основу увида у предметни снимак из којег је суд могао утврдити потпуну основаност исказа оштећеног те навода из оптужнице, те како је чињеницу да је оптужени у вријеме и на мјесту описаним у оптужници био донио мртво тело при чему је галамио те спомињао оштећеног Л. З. суд утврдио и из исказа свједока Х. К., који исказ је свједок дао у истрази и који је прочитан на главном претресу приликом испитивања наведеног свједока, те како је чињеницу да је оптужени у вријеме и на мјесту описаним у оптужници био донио мртво тело при чему је галамио суд утврдио и из исказа свједока К. Ђ., те како је из исказа свједока Д. Е. суд утврдио да је наведени свједок на друштвеним мрежама видио снимак на којем оштећени упућује

пријетње оштећеном, то је суд исказ оштећеног да му је оптужени упутио пријетње на начин, у вријеме и на мјесту описаним у оптужници а за које је оштећени сазнао прегледом снимка на платформи „You Tube“ у цјелости приватио као поуздан и вјеродостојан.

Такође на основу исказа оштећеног суд је утврдио да су наведене пријетње оптуженог код оштећеног, након сазнања за исте, створиле бригу и страх за сопствену безбједност. Како је исказ оштећеног по мишљењу суда изнесен увјерљиво и логично те како је оштећени у свом исказу навео да оптуженог познаје од раније и да му је познато да се за оптуженог прича да је раније убо ножем полицајца из којег разлога је пријетње оптуженог схватио озбиљно, а цјенећи да су пријетње оптуженог које је упутио оштећеном показујући мртво теле, псујући мајку оштећеном и пријетећи му да ће и њему висити цријева на начин како висе и мртвом телету, и по мишљењу суда озбиљне пријетње подобне да код сваког човјека створе страх за сопствену безбједност те да представљају директну пријетњу лишења живота или тешке тјелесне повреде, то је суд у цјелости прихватио основаним исказ оштећеног да су пријетње оптуженог код њега изазвале страх за сопствену безбједност.

Како је из изведених доказа суд утврдио да је оптужени извршио радње описане у оптужници односно да је упутио описане пријетње оштећеном, које представљају квалификоване пријетње усмјерене на лишење живота или наношење тешке тјелесне повреде оштећеном, а које пријетње су по њиховом сазнању од оштећеног, код истог створиле посљедице у виду узнемирености и страха за сопствену безбједност, то су се у радњама оптуженог и насталој посљедици остварила обиљежја кривичног дјела угрожавања сигурности из члана 150.став 1. КЗ РС.

Такође, суд је утврдио да је оптужени наведене радње извршио поступајући у стању урачунљивости с обзиром да током доказног поступка суд није утврдио никакве чињенице или околности које би довеле у питање урачунљивост оптуженог.

По питању кривичне одговорности оптуженог суд налази да је оптужени починио кривично дјело за која се терети поступајући са директним умишљајем односно да је у вријеме извршења дјела оптужени био свјестан свог дјела и његових посљедица, те да је оптужени исте и хтио. На умишљај оптуженог указује чињеница да је исти морао бити свјестан да пријетње усмјерене на живот оштећеног, којем су исте упућене, могу код оштећеног изазвати осјећај угрожености за личну безбједност, што представља редовну посљедицу тако озбиљних пријетњи те да је оптужени исте и желио јер је пријетње изговорио пред камерама тражећи од присутних да га снимају што јасно указује да је оптужени таквим поступањем желио да оштећени сазна за пријетње које му је упутио односно да је оптужени хтио остварење посљедица насталих изношењем пријетњи оштећеном.

Како је из изведених доказа, као и признања оптуженог, суд утврдио чињенице које доказују да је оптужени извршио радње на начин описан у оптужници те да су извршеним радњама и насталом посљедицом остварена обиљежја кривичног дјела угрожавања сигурности из члана 150.став 1. КЗ РС те да је оптужени кривично одговоран због извршеног дјела односно да је поступао с директним умишљајем као обликом виности, а уз постојање односно дужност и могућност постојања свијести о забрањености извршеног дјела, а која се може очекивати од сваке просјечне особе да је свјесна да је забрањено угрожавати сигурност другог лица и што представља општеприхваћене норме у сваком друштву (*mala in se*) цјенећи да осјећај сигурности за сопствени живот представља елементарну вриједност за сваког човјека то су се код оптуженог стекли сви услови да га суд огласи одговорним за наведено кривично дјело.

Суд наводе браниоца оптуженог изнесене у уводној ријечи да је против оптуженог због истог догађаја већ вођен прекршајни поступак због чега не може бити одговоран и у кривичном поступку није цјенио основаним с обзиром да одбрана наведене тврдње није доказала ниједним доказом.

Такође суд није цјенио основаним ни наводе одбране да се видео снимак који је изведен као доказ не може користи као доказ јер исти није прибављен у складу с наредбом суда. Како је из исказа оштећеног те прочитане Потврде о привременом одузимању предмета, Полицијска станица Шипово број 21-2/01-еоп-31/21 од 12.05.2021. године утврђено да је оштећени предметни снимак на компакт диску добровољно предао полицијским службеницима након подношења пријаве против оптуженог, то сходно наведеном за прибављање таквог доказа који је добровољно предат од оштећеног није неопходна наредба суда услед чега је приговор браниоца суд оцјенио неоснованим.

Суд није цјенио основаним ни наводе одбране да оптужени није пријетио оштећеном већ да су његове ријечи биле упућене друштву у оквиру којег оштећени врши послове заштите паса и других животиња, те да раније између оптуженог и оштећеног није било никаквих сукоба због чега оптужени нема никакав мотив да пријети лично оштећеном због чега оптужени не може ни бити одговоран за дјело за које се терети. Како је из изведених доказа утврђено да је оптужени пријетње описане у изреци пресуде упутио лично оштећеном, наводећи тачно име и презиме оштећеног, то сходно наведеном не постоји никаква сумња да је оптужени пријетње упутио лично оштећеном сљедом чега је суд наводе браниоца оцјенио неоснованим.

За кривично дјело угрожавања сигурности из члана 150. став 1. КЗ РС прописано је да ће се учинилац казнити новчаном казном или казном затвора до двије године.

Приликом одређивања врсте и висине казне суд је оптуженом од отежавајућих околности цјенио да је оптужени радње које чине обиљежја кривичног дјела учинио тражћи од присутних да га снимају чиме је постигао да изнесене пријетње доспију до неодређеног круга лица те на друштвене мреже, а што је за последицу имало већи интензитет осјећаја угрожености код оштећеног, а што је потврдио и сам оштећени у свом исказу, док је од олакшавајућих околности на страни оптуженог суд цјенио да оптужени раније није осуђиван, а што је суд утврдио из прочитаног извода из казнене евиденције за оптуженог, па је оцјеном свих наведених околности примјеном чланова 42, 43, 44, 49, 50. и 52. оптуженог осудио на новчану казну у износу од 2.000,00 КМ коју је оптужени дужан суду исплатити у року од 30 дана од правоснажности пресуде, сматрајући да је иста казна адекватна тежини извршеног дјела као и личности оптуженог, те да ће оваква врста и висина казне утицати на оптуженог да убудуће не врши оваква или слична кривична дјела, те да ће се истом остварити општа и посебна сврха изрицања кривичних санкција коју има у виду члан 41. став 3. и члан 43. КЗ РС.

На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) ЗКП РС суд је обавезао оптуженог на плаћање судског паушала у износу од 500,00 КМ, при чијем одмјеравању је суд цијенио личне и имовинске прилике оптуженог, који је приликом давања личних података о себи изјавио да је средњег имовног стања, а чији исказ у том дијелу током поступка није оспораван, као и дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка током којег је рочиште за одржавање главног претреса заказано за .... године одгођено услед неоправданог изостанка оптуженог, те је главни претрес заказан за ... године одгођен услед захтјева за изузеће поступајућег судије који је одбачен као недозвољен, као што је одбачен и захтјев за изузеће поступајућег судије постављен од стране оптуженог дана ... године и ... године, а такође одбачен је и захтјев за изузеће поступајућег судије постављен од стране браниоца на главном претресу одржаном ... године, ради којег је претрес био прекидан, а чиме су оптужени односно његов бранилац довели до неоснованог одуговлачења поступка и додатних трошкова суду.

Суд је на основу члана 108. став 3. ЗКП РС оштећеног Л. 3. са постављеним имовинскоправним захтјевом упутио да исти може остваривати у парничном поступку цјенећи да током поступка нису доказани основи за досуду потраживане штете односно није доказан интензитет и трајање душевног бола и страха узрокованих кривичним дјелом оптуженог, а

доказивање основаности постављеног имовинскоправног захтјева би неоправдано одуговлачио кривични поступак.

Записничар  
Милана Бајић

С у д и ј а,  
Жељко Чегар

**ПРАВНА ПОУКА:** Против ове пресуде може се изјавити жалба Окружном суду Бања Лука у року од 15 дана, по пријему исте, путем овог суда. Оштећени жалбу може изјавити због одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву.